

Да живѣй труда.

Веч' слънце ясно грѣ,
Пропжди нощний мракъ;
И птичка в' небесата
Лети съсъ пѣсни пакъ.

Рѣчицата пѣнлива
Шуми далечъ отъ насъ,
Тя бързо се провира
Подъ всѣки хълмъ и храстъ.

И всичко се пробужда
Отъ слънчеви зари —
А ний летимъ съсъ пѣсни
В' свѣтовнитъ борби.

Макаръ дѣца сме още —
Обичаме свѣта;
И правдата велика
Ще диримъ ний всѣгда.

Некъ грѣе ясно слънце
По цѣлата земя —
Да буди млади сили,
Да живѣй труда!

Хр. Боневъ.